

ฉบับที่ ๓

เพลินเพลิน

โดย พัทธ์ธีรานี, ประดิษฐ์ประดอย

เพตินเพติน ฉบับ ๓

- พิทักษ์ธานี

คำนำ

“เพลินเพลิน “ นี้ได้ออกเป็นฉบับ๓ แล้ว ฉบับนี้ได้้นำเอาเรื่องต่างๆที่จะให้ความสนุกสนานบันเทิงในโอกาสส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ โดยเฉพาะ”โลก” ซึ่งเป็นศิลปะพื้นบ้านที่ได้รับความนิยมของคนไทยมาช้านานมาไว้ในฉบับนี้ด้วย

หวังว่าผู้อ่านคงจะได้รับความสุขในโอกาสปีใหม่ที่จะมาถึง

สำนักพิมพ์คุณอักษร

สารบัญ

- มีอะไรในพรรษา
- คิดถึงลิเก
- เลขหน้าม้าน
- เทียวภูเก็ตเมื่อก่อน
- เขียนหนังสือภาพให้เด็กอ่าน

มีอะไรในพรรษา

เมื่อหลายสิบปีก่อนนี่ผมเป็นครูอยู่ที่กรุงเทพ บ้านเดิมอยู่จังหวัดปราจีนบุรี อายุครบบวชแล้ว ผมก็ขอลาบวชตามประเพณีของไทยมาแต่โบราณหนึ่งพรรษา งานบวชที่ต่างจังหวัดครั้งนั้นมีความสนุกสนานและโกลาหลมากพอควร เพราะนอกจากทางบ้านงานจะต้องเตรียมเรื่องอุปกรณ์ทั้งผ้าไตรจีวรและอื่นๆเพื่อใช้ในการบวชแล้ว ต้องเตรียมอาหารและสิ่งของต่างๆมากมาย เพื่อทำกับข้าวและขนมแบบไทยๆ หลายอย่างทั้งทำบุญและเลี้ยงแขก นับว่าเป็นเรื่องหนักพอควรไม่น้อยมากทีเดียว

วันสุกดิบเมื่อปลงผมนาคแล้วก็มีการแห่มาทางเรือไปตามแม่น้ำ คงเป็นการเตือนให้เพื่อนบ้าน ร้านตลาดรู้ว่า พຽງนี้จะมีการบวชนาคแล้วจะได้ไปร่วมบวชพระด้วยกัน ตกกลางคืนเมื่อทำวัณนาคเสร็จ ก็มีหนังหรือภาพยนตร์ของคนรู้จักกันกับผมไปจากกรุงเทพฉายให้ดูเสียด้วย แต่ภาพยนตร์ที่คนรู้จักมาจากกรุงเทพดูเหมือนติดธุระอะไรไม่รู้ กว่าจะมาลงเรือที่ตัวจังหวัดแล้ว มาถึงวัดก็จะตึกเสียแล้ว กว่าจะตั้งจอฉายได้ก็เล่นเอาชาวบ้านล่นกันพึมพำทีเดียวละ

ก่อนบวชตอนแห่มาครอบโบสถ์ก็เป็นเรื่องสนุก มีแถววงนำหน้า พวกรำหน้านาคก็แสดง ฝีมือน่ายมือในกันเต็มที กว่าจะครบสามรอบเล่นเอาเหนื่อยไปทั้งขบวน แต่น่าสนุกและปลื้มใจดีทั้งนาค และคนที่มาร่วมงาน ดินะที่ตอนแห่มาผมไม่มีการแห่มาบนแคร่ไม้ไผ่ เวลาแห่เสร็จมีการโยนนาคนบนแคร่เหมือนประเพณีบางแห่งดูเหมือนจะเป็นแถวอีสานนั่นละ หากมีอย่างนั้นละก็ผมคงต้องกระโดดจากแคร่ลงมาข้างล่างก่อนเลยแน่ ฮา

หลังจากบวชเป็นพระแล้วชีวิตความเหงาก็มาเยือน เพราะญาติๆและเพื่อนๆกลับบ้านกันหมด ปล่อยให้พระใหม่อยู่เดียวเปลี่ยวเอกรา ถึงจะมีพระบวชใหม่และบวชเก่าอีกหลายองค์ในวัดก็เถอะ เพราะเราเป็นพระที่ทำงานอยู่กรุงเทพ ไม่ค่อยรู้จักกับพระองค์อื่นๆที่เป็นลูกชาวบ้าน แม้จะบวชใหม่ในพรรษาเดียวกันก็ตาม นานๆผมจึงจะมาเยี่ยมบ้านเดิมสักที ไม่ค่อยรู้จักกันจึงยังอายที่จะไปพูดคุยด้วย เห็นหลวงตากำลังรดน้ำกล้วยไม้กำลังออกดอกสวยงามที่แขวนอยู่ข้างกุฏิของท่าน เลยอดที่จะเดินไปผูกไมตรีด้วยไม่ได้

“หลวงตากกล้วยไม้ดอกสวยจังนะครับ คงใส่ปุ๋ยอย่างดี เลี้ยงเก่งมากครับ ใส่ปุ๋ยอะไรหรือครับ” ผมถามอย่างเร็วปรือ

“อ้อ ไม่ได้เก่งอะไรหรอกท่าน เอาขี้เถ้าจากกองฟอนมาใส่ๆเท่านั้น เห็นกิ่งงามออกดอกดี อย่างที่เห็นนั่นแหละ” หลวงตาบอก

ผมได้ขียนท่านที่รับลากลับกุฏิเลย เพราะหลวงตาท่านบอกว่าเอาขี้เถ้าจากกองฟอนที่เขาเผาศพมาใส่นั้นเอง อยู่ต่อมาผมพยายามเลี้ยงห่างจากกระดากกล้วยไม้ของท่านเสมอ

อยู่วัดใหม่ๆก็รู้สึกวังเวงอย่างที่ว่า เพราะไม่เคยได้อยู่วัดและโดนหลอกผีมานานแล้ว ตอนเด็กๆที่อยู่วัดในจังหวัดอื่นวัดหนึ่ง โคนรุ่นพี่ห่มมุ้งแล้วอมรูปมาysinหลอกในป่า ระหว่างผมและเพื่อนเดินกลับวัดในตอนกลางคืน กลัวแทบแย้แต่ดีที่เพื่อนคนหนึ่งใจกล้าลองเอากิ่งไม้ขี้วัวฝิดู ปรากฏว่าผีวังหนีหกล้มจน